

PERCZEL FERENCZNÉ KOZMA FLÓRA

ÚRNÖNEK,

A VALLÁSOS IRODALOM LELKES
MIVELŐJÉNEK

TISZTELETTEL

A SZERZŐ.

Felelős kiadó: Ürmösi József.

Minerva R. T. Kolozsvár. 706. — F. v.: Major József.

*Szívemet hozzád emelem
És benned bízom Uram.
Zsolt. XXV.*

ELŐSZÓ

(a negyedik kiadáshoz).

Ez a közkedvelt Női Imakönyv, még a boldogemlékű szerző: dr. Boros György életében, három kiadást ért. Ez is mutatja, hogy lelki szükségét pótolta. Évtizedeken át az imádságos szívek százait és ezreit vigasztalta meg és vezette naponta egy lépéssel közelebb az égi Atyához, akire jó és balsors között bizton számíthatunk.

Az áldott mennyei Gondviselés, oltalma és kegyelme van velünk életünknek minden idejében: az örömben és a fájdalomban egyaránt. És velünk van ezekben a sorsdöntő napokban is, amikor kinek-kinek a keresztény családok körében ugyancsak van kiért és miért aggódnia. Eszünkbe jut tehát és méltán a bibliai jelige:

„Szenved-é valaki tiköztetek: imádkozzék!

Öröme vagyon-é valakinek: énekléssel Dicsérje az Urat!“

Néhai dr. Boros György püspökünk családjának hozzájárulása folytán az Unitárius Egyház elhatározta, hogy a „Szívemet Hozzád Emelem“ c. imakönyvet megfelelő példányszámban ki nyomatja s a mai viszonyok között is méltányos áron az imádságos szívek és szomjuhozó lelkek számára közreadja. Bizonyára sok bánatot fog továbbra is megvívasztalni, sok könnyet fog letörölni s az Úr orcája előtt sok nemes lelki örömet fog megszentelni Híveink körében, a mi egy igaz élő Istenünk dicsőségére!

Úgy legyen! Amen.

Kolozsvár, 1943. február hó.

Józan Miklós
unitárius püspök.

Olvasóimhoz.

„Imádság a szív legőszintébb kívánsága.“ Lenn, a szív legmélyén fakad. Egy sóhaj, az égre tekintő szem, az összekulcsolt kéz, legegyszerűbb és legönkéntebb megnyilatkozásai.

Ezekkel a vallásos ember nem elégszik meg. Többet kíván. Szólani óhajt, de ritkán talál szavakat. Segítségért folyamodik. Elmegy az Isten házába, vagy előveszi imádságos könyvét.

Az imádságos könyv segít a szív kívánságai kifejezésére, Istenhez fölemelésére.

Ez a kis imádságos könyv is ilyen segítségre vállalkozik. A női szív érzelmeinek és kívánságainak határtalan tengeréből összegyűjtött néhányat és azokat megszólaltatja.

Rendszere könnyen áttekinthető. Elmélkedéssel kezdi. Az emberi szív nem áll mindig készen az imádkozásra. Az elmélke-

dések arra vannak szánva, hogy előkészítsék a hangulatot, megzendítsék az érzelmeket, hogy azután a mindennapi foglalkozás, az életviszonyok, a szomorú és az ünnepi alkalmak szerint egy-egy imában nyilatkozzék meg a szív.

Mind az elmélkedések, mind az imádások, rövidek, egy-két csöndes pillanatra valók; egyszerűek, hogy bárki is könnyen saját szavaira ismerjen bennök.

Távolról sem fejeznek ki mindent. Nem is erre céloz a szerző, hanem arra, hogy fölébressze a talán csak lappangó, vallásos áhítatot és fölemelje a sziveket Istenhez. Az élet sokféle gondja és fájdalma között vigasztalásra, megnyugvásra, a jó napokban hálaadásra buzdítani igyekeznek.

Szerző reméli, hogy a tiszta vallásos érzés hasonlót ébreszt föl. Ohajtja, hogy azok, kik e könyvet olvasgatják, vele együtt érezzék át, hogy az élet küzdelmeiben megszentelő az Istenben vetett hit, az evangéliumból táplálkozó buzgóság és az igazság diadalában helyezett rendíthetetlen bizalom.

Boros György.

A második kiadáshoz.

Ezelőtt öt évvel bocsátottam volt az áhítatos magyar női közönség rendelkezésére kis könyvemet. Megéreztek, hogy amit mond szívből mondja, s méltánylással fogadták. Nem remélt sok kedves órát szereztek azok az élő és írott szavak, amelyek visszhangjai voltak annak az őszinte törekvésnek, hogy a női érzelemnek örömben és bánatban is kifejezője legyen ez az imádásos könyv.

Örömöm akkor érte el tetőpontját, amikor láttam, hogy a mai irodalmi viszonyok között fölemelő és hálára kötelező volt.

Ez rövid visszatekintés az első kiadás történelmére, egyszersmind megokolása a második kiadásnak.

Azóta az unitárius nők között nemcsak az olvasási kedv és, szeretem hinni, az áhítat és vallásos buzgóság, hanem az írói készség is szépen megnyilatkozott.

Ennek az üdvös új iránynak egyik lelkes vezére megengedte, hogy könyvemet becses nevével ékesítsem. Köszönet érte.

„És mindazt, amit kérni fogtok könyörgéstökben hittel, elveenditek.”

A harmadik kiadáshoz.

Az emberirtó nagy világháború nemcsak a gyöngé, hanem az erős sziveket is Istenhez fordította.

Itt a földön minden ingott, reszketett, és az emberek keresték a mentő övet, a hullámok között szilárdan álló sziklát. A föld mélységes rejtekeibe is elvonultak volna, de ott sem volt biztos maradásuk.

Csak egy, csak Ő a nagy, a tökéletes, Ő, aki erősebb mindeneknél, Ő, aki egyedül nem inog: az Isten maradott menedéknek a szivek számára. Nemcsak a nők, nemcsak az anyák, az erős férfiak is megtanultak imádkozni. Megérezték, hogy ha a szív ereje nem lankad, ha bizalma fokozódik, el lehet viselni a legirtózatosabb háború idegrázó pusztításait is. Az imádságnak abban rejlik áldó jótékonyága, hogy

főlemeli az imádkozót, oda, ahol — ha csak néhány pillanatra is, — megnyugvást, lelki erőt talál.

Ezt a kis könyvet sohasem keresték, kívánták annyian, mint az 1914 nyarán kitört háború alatt és azután. A meglevő példányok gyorsan eltűntek, újak nyomtatása napról-napra nehezebb lett.

Erőnket felülmúló a könyv kiadása, s mégis, újból kiadjuk, mert fáj nekünk, ha a kereső nem találja meg, amit keres. A könyv ára megváltozott, ahogy a munka és az anyagé. Új darabokkal és egészen új szakasszal bővítettük.

Az író haszna a lelki élvezet, amelyet nyújt, az a tudat, hogy néhány fájó szívet megnyugtat, néhány sebet meggyógyít, néhány jó gondolatot ébreszt.

Kolozsvár, 1922. május.

A szerző.